

“LE TOUR DE ROTTERDAM”

Het verslag,

Als uit een boze droom schrik ik om 05.15 met m'n stalen hart wakker tussen de Giant Carbonframes. De slaapplek die mij is aangeboden door Jan Wevers in de Giant touringbus heeft me niet veel rust bezorgd. In nog slaapdronken toestand zoek ik mijn kleding tussen de Giant Fietsen. Waarvan er op zeker een groot aantal zijn misbruikt door Rabo renners als Weening, Tankink en consorten. Achtelooos schuif ik de (mis)gebruikte fiets van Weening aan de kant om m'n T-shirt te pakken.

Vandaag is de dag waar ik twee jaar lang elke dag mee bezig ben geweest, geen moment van die twee jaar heb ik niet aan deze dag gedacht. We hebben het voor elkaar gebokst. Tegen de stroom in hebben we het eindelijk voor elkaar gekregen ons een plek te verwerven tussen de commerciële site events. En op een datum en parcours die letterlijk het voorprogramma van de Tour (Grand Depart) start betekent. En op een locatie die ons alle mogelijkheden biedt om een groot sport event als dit te laten slagen.

Als ik door de ramen van de Touringbus naar buiten kijk zie ik de bewaker van die nacht nog op dezelfde plek het promodorp bewaken en rechts van hem zie ik Peter Wilschut (zoon van de Greenery directeur) al driftig in de weer om de Greenery stand in orde te maken.

Ondertussen zijn er deze ochtend zo'n 4000 Toerfietsers op weg naar ons Grand Depart op de Greenery in Barendrecht, op steenworp afstand van de profs, om onze Tour de Rotterdam te ervaren. Hiervan zullen er 1000 deelnemen aan de grootste en beste PelotonsTocht uit de Toer geschiedenis.

Als ik 5 minuten later de bus uit strompel om een koude kraan te gaan zoeken zie ik al meerdere stichting leden arriveren. Allemaal met de uitstraling van een korte nachtrust. Nog 2 uur voordat de eerste deelnemers gaan starten.

De stress waarmee we de avond ervoor afsloten neemt ongemerkt weer bezit van ons allen. Want buiten de 4000 deelnemers die komen hebben we die ochtend ook de hulp van zo'n 380 vrijwilligers. Als na een uurtje alle stands op het promodorp een plekje hebben ga ik assisteren bij de start van de Toertocht. Om 06.00 am verschijnen namelijk al de eerste deelnemers. Met veel moeite krijgen we de omleidingroute op het Greenery terrein net voor de start van 06.30 voor elkaar. De grootste toertocht uit de geschiedenis van alle organiserende Toerclubs is van start.

Voor mij het moment om me met de PTT start bezig te gaan houden. Inmiddels is mijn compagnon Meindert Kap ook gearriveerd om de regie van de PTT te gaan starten. We krijgen deze ochtend assistentie van 100 motards, een medisch team, 5 politieagenten en 60 wegkapiteins.

Meindert Kap, een zeer ervaren man als het gaat om de organisatie van grote wielerevents. Op zijn palmares prijken onder andere meerdere Pro-Tour wedstrijden van Tour de Rijke, een event wat mede met zijn steun is uitgegroeid van een clubcompetitie wedstrijd tot een Pro-Tour wedstrijd. Ook de pas gestarte ZHE-Tour is mede door zijn inbreng een groot succes. Terwijl Meindert zich bekommert over het uitdelen van de 100 verkeersregelaars pakketten, stuur ik het team van onze directe assistenten die dag aan. Uitdelen van portofoons, de inbouw daarvan in de begeleidende wagens en ook het opstellen van de reclame karavaan en volgwagens die ochtend is belangrijk.

Road Captains:

Ondertussen druppelen ook de eerste Road Captains voor het begeleiden van de PTT deelnemers binnen. Zij geven die dag exact de gemiddelde snelheid aan van 27,5 Km/h. De 60 Road Captains, geselecteerd uit de 5 organiserende clubs, van die dag zijn te herkennen aan hun speciale wielershirt van Bio-Racer, ontworpen door ons creatieve brein van de stichting, Arjan Hendriks met "Road-Captain" als opdruk.

Tevens hebben de RoadCaptains een voortraject gehad waarbij we tweemaal de PTT –route hebben voorbereiden en uitgebreid de stops hebben geoefend en instructies hebben gegeven. Op die oefendagen deden we dit samen met een 20 tal motards die tot de eerste begeleidingsgroep behoren. Vandaag zal blijken dat die oefendagen mede het succes zullen bepalen.

Als ik alle Road Captains bij elkaar heb spring ik op een aantal tafels en wil ze toespreken met de megafoon om ze succes te wensen. 60 Klasbakken staan mij in stilte, vol bewondering over mijn gedrevenheid en passie, aan te kijken.

Alles klopt die ochtend. Op dat moment wordt het mij teveel. Staand op de tafels komt alle emotie samen van de afgelopen twee jaar. Het enorme vergunningen traject, de steeds slechter wordende relatie met de gemeente Rotterdam. M'n gezin dat nooit mopperde als ik 4 vergaderingen per week had. Evenals m'n tweede liefde, m'n stalen met de hand gemaakte Braun-racefiets die ik 6 maanden lang achteloos in de schuur heb laten staan. Het enige wat ik op dat moment uit mijn mond krijg als m'n ogen steeds wateriger worden is: "mannen doe je best en maak er iets moois van!"

Vanuit de groep word ik op dat moment gered als iemand roept: "een applaus voor Jan!"

Dat breekt het ijs en handig maak ik van het moment gebruik om van de tafels af te springen en me weer in de regie te werpen.

Als de m'n telefoon weer eens gaat die ochtend zie ik op m'n scherm dat het m'n maat is die is gekomen met een enorme kraanwagen die boven de startvakken zijn kraan zal uitschuiven waaraan het spandoek met de vakken indeling komt te hangen. Als ik zie dat ook dat idee goed uitpakt merk ik dat ik nog meer dan gebruikelijk zeer emotioneel ben die ochtend. Mijn emoties verdringend zie ik dat ondertussen iedereen zijn taak die ochtend heeft gevonden. Ook de assisterende motoren van de politie en GZH zijn gearriveerd en staan geduldig te wachten tot zij hun plek kunnen innemen in het Peloton.

Als ik die ochtend voor het eerst naar m'n andere 1100 CC en 125 Pk sterke stalen frame toe loop zie dat het 08.15 is en merk dat er nog geen deelnemers in de twee startvakken staan. De schrik slaat even om m'n hart. Enigszins teleurgesteld dat hij niet wordt gestart laat ik m'n motor met de sleutels nog in het contact achter. Zonder enige schaamte pak ik de microfoon uit de handen van onze zeer gewaardeerde speaker Jos Vis, die ochtend. Terwijl Jos nog in een interview zit met onze commerciële man van de stichting, Good Old Gold Digger Kees Nieuwland, verzoek ik vriendelijk doch

met klem alle PTT deelnemers zich naar de startvakken te begeven. Enigszins overrompeld maar begripvol herhaald de speaker daarna elke 5 minuten dat de deelnemers zich naar de startvakken moeten begeven. Tevreden zie ik dat dit in het gewenste effect resulteert.

Dan ontwaar ik met startnummer P001 en P002 twee van m'n beste vrienden. Trots lopen ze met hun laagste startnummers op me af en een emotionele groet volgt. Ik geef ze direct een plek voorin het eerste peloton.

Joop Zoetemelk.

Voor de tweede maal die ochtend loop ik op m'n motor af, echter nog voor ik hem kan starten zie ik dat ook Joop Zoetemelk bij de speaker Jos Vis staat. Professioneel wordt hij geïnterviewd door Jos. Toch maak ik van de gelegenheid gebruik om me samen met Joop te laten vereeuwigen. Het startschot was tot op het laatste moment een vraagstuk. Totdat Road Captain Ard Tenwolde van Barhhoport zich ermee ging bemoeien en via Herman Jeager (Directeur Roteb Rotterdam) Joop Zoetemelk strikte. Joop geniet zichtbaar als hij zich in de Mazda cabriolet van Dealer Noteboom uit Barendrecht naast Greenery directeur sourcing Jelte van Kammen laat zakken.

Start.

Om 5 minuten voor 9 staat iedereen klaar om te starten. Mijn twee zwagers hebben op de motor plaatsgenomen tussen de twee pelotons en staan dus nog naast mij. Mijn vriend Robert staat voor het eerste peloton klaar met z'n Honda Magna. Maar voordat we vertrekken houden we eerst een minuut stilte ter nagedachtenis aan het tragische ongeval van een week eerder bij de Toertocht van Tour du Port, waarbij een helikopter neerstortte met 4 doden tot gevolg. Een gebeurtenis die ons allen zeer heeft aangegrepen.

Exact om 9 uur geeft Joop Zoetemelk het sein voor de start van de grootste Pelotons Tocht uit de NTFU geschiedenis. De eerste groep van 500 fietsers zet zich in beweging om met een rustige snelheid richting de Heinenoord tunnel te gaan. 3 Minuten later met Meindert in de commandowagen en de arts in de medische wagen ertussen komt ook het tweede peloton op mijn aangeven in beweging. De zenuwen gieren door m'n keel, maar alles loopt gesmeerd.

Mijn plek die dag is tussen de twee pelotons naast Meindert in de commandowagen. Echter zal ik die dag maar sporadisch naast Meindert te vinden zijn, de portofoons bieden gelukkig uitkomst.

Als ook de reclame karavaan aansluit met als sluitwagen de schitterende vrachtwagen van de Greenery, begeef ik me langs de gehele stoet naar voren. Dit is mijn moment, bedenk ik me.

De Tour Toeter die ik kosteloos van een liefhebber heb gekregen voor op m'n motor is deze dag voor het eerst te horen. Terwijl ik het Greenery terrein verlaat, zwaai ik nog snel naar Gerrit.

Gerrit had in het voortraject de minst opvallende maar o zo belangrijke taak in onze stichting om alle vergunningen voor deze PTT -tocht aan te vragen. En nu zwaait hij ons uit en wenst mij succes.

Zonder die vergunningen hadden wij hier nooit weg gereden, Gerrit (thanks!).

Nog voordat we Barendrecht uit zijn ben ik meer dan de helft van het peloton al voorbij en ontwaar ik nog net Joop Zoetemelk, ons uitzwaaiend op de laatste rotonde. Na een druk op m'n Tour Toeter stuur ik aan op de Heinenoordtunnel passage. Als 1 van de eersten neem ik plaats bij de inrit van de tunnel. Naast mij staan twee fietsers het geheel gade te slaan. Trots meld ik ze dat dit 1000 man zijn die dadelijk het Tour de France traject op gaan. Met enige schaamte melden ze mij dat ze meedoen aan de vrije toertochten van ons die ochtend, maar dat ze de route kwijt zijn.

Zonder twijfel stel ik ze voor om met ons mee te gaan. Mij bedankend en vol ongeloof sluiten ze trots aan in het tweede peloton.

Na de laatste reclame wagen en nog voor Marc, onze vaste sluitrijder, sluit ik aan achter de reclame karavaan. Toeterend kom ik de tunnel uit, waar mij direct een clubje fietsers opvalt die niet mee kunnen komen. Amerikanen zou later blijken. Tevens rijden er twee Roadcaptains bij omdat we hebben afgesproken niemand alleen te laten. Als ik ernaast rij vraag ik aan de vrouw in het gezelschap of het gaat. Een niet al te overtuigend Engels antwoord bevestigt mijn vermoeden. Deze vrouw gaat het zeker niet redden. Snel overtuig ik haar dat ze beter in de auto mee kan. Binnen no-time is het peloton weer compleet en slaat de Amerikaanse vrouw die het tempo niet kan volgen het geheel gade vanuit een van de volgauto's die dag. Na de tunnel passage nemen we de afgesproken kruissnelheid van 27,5Km/h aan. Op commando van Meindert wordt dit moeiteloos opgepakt door de eerste groep Road Captains. Via Mijnsheereland en Numansdorp komen we bij de eerste brugpassage deze dag. Dit is de eerste van de 4 te passeren bruggen die dicht is in afwachting op onze passage. De deelnemers hebben geen notie van ons contact met de brugwachters en tevreden zie ik, rijdend tussen het peloton, dat de deelnemers genieten van het uitzicht over het Haringvliet en de op hen wachtende boten.

Terwijl ik het peloton passeer om me weer richting Meindert te begeven laat ik op veler verzoek mijn (illegale)Tour toeter horen. Gekscherend laten de begeleidende politiemotoren hun bonnenboekje zien. De sfeer is geweldig. Na Oude Tonge rijden we de Grevelingendam op, waar we halverwege een plaspauze hebben ingelast. Na 10 minuten vertrekken we weer, wederom op het commando van Meindert. Als ik zie dat aan de achterzijde van het peloton ook iedereen is opgestapt, rij ik langs het peloton naar voren. Aan de linkerzijde zie ik mijn zwager Mark de kant in rijden en afstappen. Een ongebruikelijke actie dus ik stop naast hem. Direct zie ik wat hij al had gehoord, een glimmende grote schroef steekt uit z'n achterband. Het eerste wat er door m'n hoofd schiet is: "die zijn we kwijt vandaag." Mijn zwager tovert echter een reparatiesetje voor een lekke band onder z'n zadel vandaan. Vanuit m'n ooghoek zie ik 1 van de 2 fonkelnieuwe begeleidende Fiets Ned bussen aankomen. Ik gebaar hem te stoppen. Direct de ernst van de situatie inschattend springt hij uit z'n service wagen en ik druk hem het reparatie setje in z'n handen. Met een bliksem actie wordt de band gerepareerd en weer op druk gebracht met de aanwezige luchtcompressor in de uitgebreide Fiets-Ned wagen. Nog voordat Marc (sluitrijder) is gepasseerd sluiten we alweer aan in de karavaan. Als we daarna Bruinisse passeren, volgt de route over Schouwen en Duiveland waar een aantal zeer mooie passages zijn. Trots rij ik dan ook langs het peloton om de positieve geluiden op te vangen. Mijn vreugde is van korte duur als ik mijn andere zwager op de motor langs de kant zie staan. Ik stop direct en vraag hem wat eraan scheelt. Kijkend over z'n rechterschouder naar zijn motor roept hij dat er brandstof lekt. Als op dat moment wederom een van de twee service bussen van Fiets-Ned passeert, vraag ik hem over de mobilfoon te stoppen. De situatie inschattend vraag ik hem hoeveel defecte fietsen hij in zijn bus heeft. "Twee", roept hij. Direct besluiten we de motor van m'n zwager in de servicewagen te plaatsen. Met behulp van een oprijdplank duwen we de motor in de bus en sjoeren we deze vast. Als ook m'n zwager is in gestapt, is iedereen al een aantal minuten voorbij. Ik geef aan dat ik voor rij en zij mij kort moeten volgen. Doordat ik de route 5 maal heb verkend, ken ik deze inmiddels op m'n duimpje. Behendig rijden we door de polder, optimaal gebruik makend van de Tour toeter en de nog aanwezige verkeersregelaars op de kruisingen. Binnen 10 minuten hebben we weer aansluiting. Vanaf Ellemeet gaan we het echte Tour parcours op. De Brouwersdam richting Ouddorp rijden we aan de Noordzee zijde. Een schitterend uitzicht is ons deel.

Boven op de Brouwersdam neem ik plaats om een goed uitzicht te hebben op de 1000 deelnemers. Op dat moment zie ik ook Arjan in de Cessna overvliegen. Dat moet een mooi gezicht zijn om de 1000 deelnemers zo te fotograferen.

Pauzeplaats "De Punt",

Direct na de schitterende passage van de Brouwersdam volgt op 95 km een pauze. Deze pauzeplek is gerealiseerd in het natuurgebied van de GZH (Groen Voorziening Zuid Holland). De zeer grote parkeerplaats van dit natuurgebied biedt ons de kans om de 1000 deelnemers een uitgebreide pauze te kunnen bieden. Tijdens de pauze is al duidelijk dat we de twee pelotons van 500 nooit meer uit elkaar kunnen houden. Vlak voor het vertrek wijs ik twee Road Captains aan en geef ze opdracht de passerende deelnemers te tellen tot 500. Na die 500 stap ik er tussen en gebaar de motoren plaats te nemen tussen de twee pelotons. Als iedereen is vertrokken zie ik nog twee deelnemers die een band proberen te wisselen. Na geholpen te hebben gebaar ik beide renners om mijn wiel te pakken en voorzichtig breng ik de teller naar 45Km/h Binnen no-time zitten we weer tussen de volgwagens. Als we via Goedereede naar Havenhoofd rijden hoor ik via de mobilfoon dat er een valpartij is. Ondertussen komt het gehele peloton tot stilstand en als ik me door het gras en de berm naar de valpartij begeef zie ik direct mijn vriend met startnummer P002 in de kant zitten. De arts die naast hem zit verteld mij dat het waarschijnlijk een sleutelbeen breuk is. Doordat we op niemand kunnen wachten wordt er een ambulance opgeroepen en komt het peloton langzaam weer in beweging. De medische wagen blijft erbij tot de ambulance er is. Ondertussen zijn wij alweer begonnen aan de passage van de Haringvlietsluizen. Als we richting Hellevoetsluis rijden wordt het alsmat drukker langs de route en is de Tour koorts al goed te merken. Langs het kanaal door Voorne neem ik contact op met Meindert. Ik vraag hem mijn vrouw te bellen om te vragen waar ze staat langs de kant in Spijkenisse. Als ik te horen krijg waar ze staat besluit ik om met een volgauto en nog een motard vooruit te gaan over de voor ons vrijgegeven busbaan, om haar en mijn dochters op te pikken en mee te laten rijden tussen de twee pelotons in. Even is er nog twijfel, maar als ze mijn vastberadenheid ziet stapt ze samen met m'n dochters in om plaats te nemen tussen het passerende peloton. Als we de laatste brug van die dag passeren over de Maas komt het einde van de route in zicht. Echter ontstaat er op een onmogelijke rotonde in Hoogvliet nog een valpartij waarbij er een grote vertraging ontstaat doordat de volgwagens niet langs de valpartij kunnen. Via de mobilfoon verneem ik de vertraging en besluit te stoppen. Na bijna 10 minuten zie ik de laatste wagen aankomen. Nog voordat we de Groene Kruisweg verlaten ter hoogte van Rhoon zijn we weer compleet. Ondertussen heeft mijn andere maat (die had gewacht tot de ambulance er was) met startnummer P001 ook weer aansluiting gevonden en in mijn achterwiel breng ik hem met hoge snelheid weer terug bij het peloton.

Nog 1 keer rijd ik langs het peloton naar voren. Het is een enorm succes geworden. Mede door de hulp van alle betrokkenen. Zelfs de regen die de laatste kilometers valt kan de pret niet meer drukken.

Bij aankomst laat ik me in de menigte opgaan en geniet ik van de ambiance die er heerst.

Eindelijk vakantie...

Grtz Jan"tje"